

Toxinotyping of *Clostridium perfringens* Strains Isolated from Packed Chicken Portions

Maryam Poursoltani¹, Mohammad Mohsenzadeh¹, Jamshid Razmyar², Seyed Mostafa Peighambari³

1. Department of Food hygiene and Aquaculture, Faculty of Veterinary Medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

2. Department of Clinical Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

3. Department of Poultry Diseases, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran, Iran

Article Information

Article history:

Received:2014/04/01

Accepted:2014/06/20

Available online:2014/05/05

Article Subject:

Molecular Microbiology

IJMM 1393; 8(1): P 9-17

Corresponding author at:

Dr.Mohammad Mohsenzadeh

Department of Food hygiene and Aquaculture, Faculty of veterinary medicine, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Email:

mohsenza@um.ac.ir

Abstract

Background and Aim: *Clostridium perfringens* are classified into five toxin types A to E, on the basis of production of Alpha, Beta, Epsilon and Iota toxins. Some strains are able to produce enterotoxin, can cause food poisoning in human. The bacteria are able to produce *netB* and *TpeL* toxins which are virulence factors in necrotic enteritis in poultry. The aim of this study was to determine the toxin profile of *C. perfringens* strains isolated from packed chicken portions using Single and Multiplex PCR assays.

Materials and Methods: In a cross-sectional study, 180 sample of chicken portions including wing (n=50), liver (n=50), neck (n=50) and gizzard (n=30) were collected randomly and examined for *C. perfringens* contamination. For this purpose all of samples were cultured on the 7% sheep defibrinated blood agar, TSN and TSC culture media. All of the isolates were investigated for the presence of alpha, beta, epsilon, iota toxin and virulence (*tpeL* and *netB*) genes.

Results: In the present study, 6 isolates out of 180 samples, were confirmed as *C. perfringens* by culture and molecular methods. All of the isolates (100%) were confirmed as *cpa* and *cpb* positive strains and belong to type C of *C. perfringens*. The *netB* gene was detected in 5 isolates (83.33%) and *tpeL* gene in three isolates (50%).

Conclusions: Our findings show the majority of *C. perfringens* in broilers are belong to type C which produce necrotic enteritis in poultry and may be transmitted to human through poultry products.

Key Words: *C. perfringens*, Toxins, Broilers, PCR

Copyright © 2014 Iranian journal of medical microbiology. All rights reserved.

How to cite this article:

Poursoltani M, Mohsenzadeh M, Razmyar J, Peighambari S. Toxinotyping of *Clostridium perfringens* strains isolated from packed chicken portions. Iranian J Med Microbiology . 2014; 8 (1) :9-17

تعیین تیپ توکسینی کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از قطعات بسته بندی شده مرغ گوشتی

مریم پورسلطانی^۱، محمد محسن زاده^۱، جمشید رزم یار^۲، سید مصطفی پیغمبری^۳

۱. گروه بهداشت مواد غذایی و آبیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۲. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۳. گروه بیماری های طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

زمینه و اهداف: باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس بر مبنای تولید سموم آلفا، بتا، اپسیلون و یوتا به پنج تیپ A تا E طبقه بندی می شود. بعضی از سویه های این باکتری قادر به تولید انتروتوکسین بوده که می تواند باعث مسمومیت غذایی در انسان شود. علاوه بر این، توکسین های دیگری همچون *netB* و *tpeL* که اخیراً به عنوان عوامل حدت کلاستریدیوم پرفرینجنس در بیماری های طیور مطرح شده اند، ممکن است در انسان نیز در تشدید علائم مسمومیت غذایی موثر باشند. هدف از این مطالعه تعیین پروفایل توکسینی کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه های قطعات بسته بندی شده مرغ گوشتی با استفاده از روش های Single و Multiplex PCR می باشد.

مواد و روش کار: در یک مطالعه مقطعی تعداد ۱۸۰ نمونه قطعه بسته بندی شده مرغ گوشتی شامل گردن، بال و کبد (هر کدام ۵۰ نمونه) و سنگدان (۳۰ نمونه) به طور تصادفی جمع آوری و از بابت آلودگی به کلاستریدیوم پرفرینجنس مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین منظور نمونه ها بر روی محیط های آگار حاوی ۷٪ خون دفیبرینه گوسفند، TSN و TSC کشت گردیدند. جدایه های بدست آمده از بابت حضور ژن های مسئول تولید توکسین (آلفا، بتا، اپسیلون و یوتا) و ژن های حدت (*netB* و *tpeL*) به روش PCR تعیین تیپ گردیدند. **یافته ها:** در این مطالعه از کل نمونه های مورد بررسی تعداد ۶ جدایه به عنوان کلاستریدیوم پرفرینجنس مورد تایید قرار گرفتند که در تمامی جدایه ها (۱۰۰٪) ژن های *cpa* و *cpb* شناسایی گردید. با توجه به نتایج بدست آمده مشخص گردید که کلیه جدایه ها به تیپ C کلاستریدیوم پرفرینجنس تعلق دارند. دره جدایه (۸۳،۳۳٪) ژن *netB* و در ۳ جدایه (۵۰٪) ژن *tpeL* شناسایی گردید.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان می دهد که ممکن است تیپ های توکسین زای کلاستریدیوم پرفرینجنس که واجد ژن های عوامل حدت باکتری چون *netB* که در ایجاد انتریت نکروتیک در طیور نقش دارند از طریق مرغ و فرآورده های طیور به انسان انتقال یابند.

کلمات کلیدی: کلاستریدیوم پرفرینجنس، توکسین، مرغ گوشتی، PCR

کپی رایت ©: حق چاپ، نشر و استفاده علمی از این مقاله برای مجله میکروبی شناسی پزشکی ایران محفوظ است.

تاریخچه مقاله
دریافت: ۱۳۹۳/۰۲/۲۰
پذیرش: ۱۳۹۳/۰۳/۱۵
انتشار آنلاین: ۱۳۹۳/۰۳/۲۰
موضوع:
میکروبی شناسی مولکولی
IJMM 1392; 8(1): P 9-17

نویسنده مسئول:

دکتر محمد محسن زاده
دانشیار گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

تلفن: ۰۹۱۵۳۱۳۸۹۵۵

پست الکترونیک:
mohsenza@um.ac.ir

مقدمه

کلاستریدیوم پرفرینجنس به عنوان یک عامل شایع مسمومیت غذایی در انسان می باشد به طوری که در آمریکا و انگلیس به عنوان سومین عامل شایع در ایجاد مسمومیت غذایی شناخته شده است (۲). فرآورده های طیور به لحاظ مصرف وسیع آن در ایران می توانند یکی از راه های انتقال این باکتری به انسان

باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس علاوه بر اینکه به طور بسیار گسترده ای در خاک و محیط وجود دارد، به عنوان جزئی از فلور طبیعی دستگاه گوارش انسان و تقریباً تمام حیوانات خونگرم نیز می باشد. این باکتری تحت شرایط خاصی می تواند به عنوان یک پاتوژن عمل نماید. حدت بیماریزایی این باکتری به خاطر تولید حداقل ۱۵ نوع توکسین می باشد. (۱). آنروتوکسین ناشی از

باشند. به لحاظ وجود گزارشات مختلف (۴،۳) از آلودگی مرغ و فرآورده های آن به کلاستریدیوم پرفرینجنس توکسین زا و مقاوم به آنتی بیوتیک امکان انتقال این باکتری به انسان و ایجاد مسمومیت های غذایی و اسهال های مقاوم به آنتی بیوتیک وجود دارد. همچنین این باکتری در ایجاد گانگرن گازی در انسان دخالت دارد. در طیور نیز می تواند هم به شکل بالینی و هم تحت بالینی ایجاد بیماری نماید (۵،۶).

در گذشته تعیین تیپ های باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس بر اساس روش خنثی سازی سرم در خوکیه های هندی و یا موش صورت می گرفت. در این روش به آنتی سرم های مختلف نیاز می باشد، که تهیهی آنها مشکلات خاص خودش را داشت. امروزه به علت زمان بر بودن، صرف هزینهی زیاد و مسائل مربوط به حقوق حیوانات، از روش های مولکولی در تعیین تیپ این باکتری استفاده می شود. باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس بر اساس توانایی تولید ۴ نوع توکسین اصلی به نام های آلفا، بتا، اپسیلون و یوتا به ۵ تیپ A تا E طبقه بندی می شوند. تیپ A فقط توانایی تولید آلفا توکسین را دارد؛ در حالیکه تیپ B توکسین های آلفا، بتا و اپسیلون را تولید می کند. تیپ C توانایی تولید توکسین های آلفا و بتا، تیپ D، آلفا و اپسیلون و تیپ E نیز توکسین های آلفا و یوتا را تولید می کند. علاوه بر توکسین های اصلی ذکر شده در بالا، سویه های این باکتری توانایی تولید حداقل ۱۵ نوع توکسین و آنزیم خارج سلولی دیگر از جمله انتروتوکسین و *netB* را دارا می باشند (۷). جایگاه هر کدام از این ژن های مولد توکسین و نحوهی عملکرد آن ها در سلول، متفاوت می باشد. برخی ژن های مولد توکسین مثل ژن آلفا توکسین، *plc* یا *cpa* بر روی کروموزوم قرار دارند در حالی که برخی دیگر مثل ژن های توکسین بتا (*cpb*) و یا اپسیلون (*etx*) بر روی پلاسمید واقع شده اند. ژن انتروتوکسین (*cpe*) می تواند هم بر روی کروموزوم و هم بر روی پلاسمید قرار گیرد. به غیر از توکسین یوتا که از طریق فعال کردن واکنش های داخل سلولی اثرات خود را می گذارد، بقیه ی توکسین ها از طریق تاثیر بر غشاهای سلولی نقش خود را ایفا می نمایند (۱). اخیرا یک توکسین جدید به نام *netB* توسط Keyburn و همکاران (۲۰۰۸) در استرالیا کشف گردید. آنها این توکسین را در یک سویه ی کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ A که از یک مرغ مبتلا به بیماری انتريت نکروتیک جدا شده بود، تشخیص دادند (۸). آنها در مطالعه دیگری نشان دادند که بر خلاف تصورات اولیه، توکسین آلفا برای

ایجاد بیماری انتريت نکروتیک عاملی ضروری نمی باشد (۹). Martin و Smyth (۲۰۰۹)، در مطالعه ای نشان دادند که ژن *netB* در ۵۸،۳٪ سویه های جدا شده از مرغان مبتلا به انتريت نکروتیک شناسایی شد در حالیکه تنها درصد اندکی از جدایه های بدست آمده از مرغان سالم (۸/۶٪) این ژن را داشتند (۱۰). Amimoto و همکاران (۲۰۰۷) در مطالعه ای در ژاپن یک توکسین جدید به نام توکسین (*tpeL*) را در یک سویه ی کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ C تشخیص دادند (۱۱). Nagahama و همکاران (۲۰۱۱) این ژن را در نمونه های کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ A نیز بررسی کردند (۱۲). بنابراین به نظر می رسد که توکسین *tpeL* علاوه بر نقش اصلی در ایجاد بیماری انتريت نکروتیک طیور باعث تشدید روند بیماری زایی نیز می شود.

از آنجایی که تیپ های مختلف باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس در حیوانات مختلف و همچنین در انسان، بیماری های متفاوت و گوناگونی را سبب می گردند؛ لذا تعیین تیپ این باکتری به منظور فهمیدن عامل مسبب بیماری و همچنین بررسی های اپیدمیولوژیکی، بسیار حائز اهمیت می باشد. بنابراین این مطالعه با هدف تعیین تیپ مولکولی سویه های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از قسمت های بسته بندی شده مرغ گوشتی در استان خراسان رضوی و همچنین ردیابی ژن های جدید *tpeL* و *netB* در جدایه های بدست آمده انجام گردید.

مواد و روش ها:

سویه های باکتریایی

در یک مطالعه مقطعی طی سال ۱۳۹۱ تعداد ۱۸۰ نمونه قطعه بسته بندی شده مرغ گوشتی شامل گردن، بال و کبد (هر کدام ۵۰ نمونه) و سنگدان (۳۰ نمونه) از مراکز عرضه در مشهد، استان خراسان رضوی به طور تصادفی جمع آوری و از بابت آلودگی به کلاستریدیوم پرفرینجنس، با استفاده از روش FDA (۲۰۰۱) مورد ارزیابی قرار گرفت (۱۳). بدین منظور ۱۰ گرم از هر یک از نمونه ها با ۹۰ میلی لیتر محیط کشت آب پیتونه کاملا هموژن گردید. سپس به دو لوله حاوی ۹ میلی لیتر محیط کشت مایع تیوگلیکولات (FTG, HiMedia) و به هر کدام مقدار ۱ میلی لیتر از آن نمونه هموژن شده اضافه گردید. یکی از این دو لوله را در ۷۲ درجه سلسیوس برای ۲۰ دقیقه شوک حرارتی داده و لوله ها برای ۱۸ تا ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سلسیوس و در شرایط بی

به مدت ۵ دقیقه، قرار داده شد. مشخصات مخلوط واکنش Multiplex PCR در جدول شماره ۲ نشان داده شده است. سویه های CIP106157 کلاستریدیوم پرفرنجنس تیپ A واجد ژن انتروتوکسین ($cpe+$, $cpa+$) و CIP6061 کلاستریدیوم پرفرنجنس تیپ B واجد ژن بتا ۲ مثبت ($etx+$, $cpb+$, $cpa+$) ($cpb2+$) تهیه شده از انستیتو پاستور به عنوان کنترل مثبت در آزمایش Multiplex PCR مورد استفاده قرار گرفتند.

جدول ۱: مشخصات مواد مخلوط واکنش Multiplex PCR

ماده و غلظت مورد نیاز	حجم مورد نیاز (میکرولیتر)
بافر 10X PCR	۵
MgCl (۵۰ Mm)	۲
dNTPs (۱۰ Mm)	۰/۶
پرایمر Cpa (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۲/۵ × ۲
پرایمر Cpb (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۱/۸ × ۲
پرایمر EtX (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۲/۲ × ۲
پرایمر ItxA (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۲/۶ × ۲
پرایمر Cpe (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۱/۷ × ۲
پرایمر Cpb2 (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۱/۸ × ۲
آب مقطر دوبار تقطیر	۶/۲
Taq DNA Polymerase (۵ U/μl)	۱
الگوی DNA	۱۰
کل	۵۰ میکرولیتر

انجام Single PCR جهت تشخیص ژن *netB*

بدین منظور از یک جفت آغازگر به نامهای AKP78 به عنوان آغازگر پیشین و AKP79 به عنوان آغازگر پسین که قبلاً توسط Keyburn و همکاران (۲۰۰۸) توصیف شده بود، استفاده گردید (۸). توالی نوکلئوتیدی آغازگرهای مورد استفاده در جدول ۱ نشان داده شده است. جهت تشخیص ژن *netB* مخلوط اصلی واکنش PCR در حجم ۵۰ میکرولیتر تهیه گردید (جدول ۳). برنامه‌ی چرخه‌ی حرارتی برای انجام Single PCR جهت شناسایی ژن *netB*، شامل: دناتوراسیون اولیه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت ۲ دقیقه، ۳۵ سیکل شامل واسرشته سازی در دمای ۹۴ درجه سلسیوس برای ۳۰ ثانیه، هیبرید شدن آغازگرها در ۵۵ درجه سلسیوس به مدت ۳۰ ثانیه و بسط DNA در ۷۲ درجه سلسیوس برای ۶۰ ثانیه، پلیمریزاسیون نهایی در دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۱۲ دقیقه بود. از سویه JRMTK01

هوای گرمخانه گذاری گردیدند. بعد از غنی سازی اولیه برای کلاستریدیوم پرفرنجنس، از هر کدام از لوله ها بر روی محیط کشت آگار خوندار حاوی ۷٪ خون دفیبرینه‌ی گوسفند به صورت خطی کشت داده و به مدت ۴۸ ساعت در ۳۷ درجه سلسیوس و شرایط بی هوای گرمخانه گذاری گردید. برای تایید تشخیص باکتری کلاستریدیوم پرفرنجنس جداشده، از هریک از پرگنه های واجد همولیز دوگانه روی محیط آگار خوندار، بر روی محیط کشت آگار سیکلوسرین تریپتوز سولفیت (TSC, HiMedia) و آگار نئومایسین تریپتون سولفیت (TSN, HiMedia) کشت گردید. پلیت های فوق در ۳۷ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت در شرایط بی هوای گرمخانه گذاری گردیدند. جدایه های کلاستریدیوم پرفرنجنس تایید شده در محیط کشت مایع قلب- مغز همراه با گلیسرول در ۲۰- درجه سلسیوس تا انجام آزمایشات مولکولی نگهداری شدند.

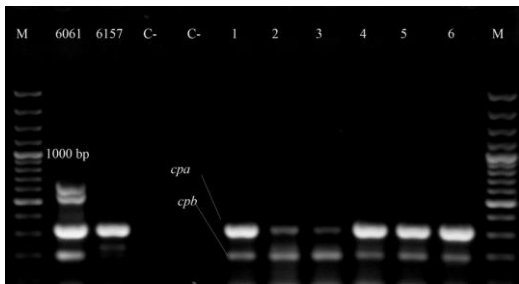
استخراج DNA ژنومی

به منظور استخراج DNA ژنومی، از پرگنه های خالص رشد یافته بر روی محیط کشت آگار نئومایسین تریپتون سولفیت (TSN) برداشته و در ۲۰۰ میکرولیتر محلول بافر فسفات نمکی (PBS) مخلوط شدند. سوسپانسیون بدست آمده در ۱۴۰۰۰ ×g برای ۵ دقیقه سانتریفیوژ و رسوب بدست آمده دو مرتبه با محلول PBS شستشو گردید. سپس مجدداً سوسپانسیون تهیه شد و با استفاده از کیت استخراج DNA (AccuPrep®, Bioneer, Korea) و بر اساس توصیه کارخانه سازنده، استخراج DNA انجام گرفت.

تعیین پروفایل توکسینی جدایه های کلاستریدیوم پرفرنجنس به روش Multiplex PCR

آزمایش Multiplex PCR در مطالعه حاضر بر اساس روش ارائه شده توسط Uzal و Songer (۲۰۰۸) انجام گردید (۱۴). توالی نوکلئوتیدی آغازگرهای مورد استفاده، در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. مخلوط واکنش مولتی پلکس PCR در دستگاه ترمال سایکلر (Techne, England) با برنامه حرارتی زیر: دناتوراسیون اولیه در دمای ۹۵ درجه سلسیوس به مدت ۵ دقیقه، ۴۰ سیکل شامل واسرشته سازی در دمای ۹۴ درجه سلسیوس برای ۶۰ ثانیه، هیبرید شدن آغازگرها در ۵۶ درجه سلسیوس به مدت ۶۰ ثانیه و بسط DNA در ۷۲ درجه سلسیوس برای ۶۰ ثانیه، پلیمریزاسیون نهایی در دمای ۷۲ درجه سلسیوس

سلسیوس به مدت ۷ دقیقه بود. مشخصات مخلوط واکنش PCR مورد استفاده در جدول ۳ نشان داده شده است. محصولات بدست آمده در کلیه ی آزمایشات PCR این تحقیق بر روی ژل آگارز ۱/۵٪ با ولتاژ ۵ v/cm رانده شد و باندهای تشکیل شده در UV Transillumination (Padideh Nojen Pars, Iran) بررسی گردید. از سویه JRTK01 کلاستریدیوم پرفرنجنس واجد ژن *tpeL* به عنوان کنترل مثبت استفاده گردید.

شکل ۱: الکتروفورز محصولات حاصل از Multiplex PCR جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرنجنس بر روی ژل آگارز ۱،۵ درصد. M: مارکر مولکولی ۱۰۰bp؛ ۶۰۶۱: سویه CIP6061 کلاستریدیوم پرفرنجنس تیپ B واجد ژن های *cpa* و *cpb* و *etx* ۶۱۵۷: سویه CIP106157 کلاستریدیوم پرفرنجنس تیپ A واجد ژن های *cpa* و *cpe*، C-: کنترل منفی (کلاستریدیوم دیفیسیل)؛ C-: کنترل منفی (سرم فیزیولوژی) و ۱-۶: کلاستریدیوم پرفرنجنس جداشده از نمونه‌ها که واجد ژن های *cpa* (۳۲۴bp) و *cpb* (۱۹۶bp) می باشند.

کلاستریدیوم پرفرنجنس به عنوان کنترل مثبت ژن *netB* استفاده گردید.

جدول ۲: مشخصات مواد مخلوط واکنش Single PCR

مواد و غلظت مورد نیاز	حجم مورد نیاز (میکرولیتر)
بافر 10X PCR	۳،۴۵
MgCl (۵۰ Mm)	۲،۵
dNTPs (۱۰ Mm)	۱
پرایمر (رفت و برگشت، ۱۰ Pm)	۰،۵ × ۲
آب مقطر دوبار تقطیر	۳۱،۰۵
Taq DNA Polymerase (۵ U/μl)	۱
الگوی DNA	۱۰
کل	۵۰ میکرولیتر

انجام Single PCR جهت تشخیص ژن *tpeL*

بدین منظور از آغازگرهای توصیف شده به وسیله Coursodon و همکاران (۲۰۱۲) استفاده گردید (۱۵). توالی نوکلئوتیدی آغازگرهای مورد استفاده در جدول ۱ آمده است. برنامه ی چرخه‌ی حرارتی جهت شناسایی ژن *tpeL* شامل: دناتوراسیون اولیه در دمای ۹۴ درجه سلسیوس به مدت ۵ دقیقه، ۳۰ سیکل شامل واسرشته سازی در دمای ۹۴ درجه سلسیوس برای ۶۰ ثانیه، هیپرید شدن آغازگرها در ۵۵ درجه سلسیوس به مدت ۶۰ ثانیه و بسط DNA در ۷۲ درجه سلسیوس برای ۶۰ ثانیه و پلیمریزاسیون نهایی در دمای ۷۲ درجه

جدول ۳: مشخصات پرایمرهای مورد استفاده در آزمایشات مختلف Multiplex PCR و Single PCR

منبع	روش PCR	(bp)	توالی نوکلئوتیدی	ژن هدف
۱۴	Multiplex PCR	۳۲۴	5'-GCTAATGTTACTGCCGTTGA-3' 5'-CCTCTGATACATCGTGTAAAG-3'	<i>cpa</i>
۱۴	Multiplex PCR	۱۹۶	5'-GCCAATATGCTGAATCATCTA-3' 5'-GCAGGAACATTAGTATATCTTC-3'	<i>cpb</i>
۱۴	Multiplex PCR	۶۵۵	5'-GCGGTGATATCCATCTATTC-3' 5'-CCACTTACTTGTCTACTAAC-3'	<i>etx</i>
۱۴	Multiplex PCR	۴۴۶	5'-ACTACTCTCAGACAAGACAG-3' 5'-CTTTCCTTCTATTACTATAACG-3'	<i>itxA</i>
۱۴	Multiplex PCR	۲۳۳	5'-GGAGATGGTTGGATATTAGG-3' 5'-GGACCAGCAGTTGTAGATA-3'	<i>cpe</i>
۱۴	Multiplex PCR	۵۶۷	5'-AGATTTTAAATATGATCCCTAAC-3' 5'-CAATACCCTTACCAAATACTC-3'	<i>cpb2</i>
۸	Single PCR	۳۸۴	5'-GCTGGTGCTGGAATAAATGC-3' 5'-TCGCCATTGAGTAGTTTCCC-3'	<i>netB</i>
۱۵	Single PCR	۴۶۶	5'-ATATAGAGTCAAGCAGTGGAG-3' 5'-GGAATACCACTTGATATACCTG-3'	<i>tpeL</i>

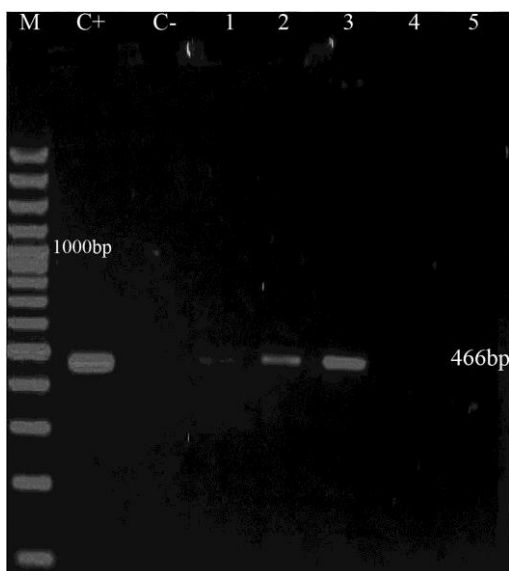
جدول ۴: نتایج آزمایش مولتی پلکس PCR جهت ردیابی ۶ ژن مولد توکسین و تعیین تیپ جدایه‌های کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از قطعات مرغ گوشتی بسته بندی شده

تیپ کلستریدیوم پرفرینجنس	پروفایل توکسینی						نمونه
	آلفا (<i>cpa</i>)	بتا (<i>cpb</i>)	یوتا (<i>itxA</i>)	اپسیلون (<i>etx</i>)	<i>Cpb2</i>	انتروتوکسین (<i>cpe</i>)	
تیپ C	+	+	-	-	-	-	گردن
تیپ C	+	+	-	-	-	-	بال
تیپ C	+	+	-	-	-	-	سنگدان
تیپ C	+	+	-	-	-	-	کبد

کلستریدیوم پرفرینجنس تعلق دارند. همچنین تمامی جدایه‌های باکتری کلستریدیوم پرفرینجنس در ارتباط با ژن *cpe* منفی بودند. همچنین از میان ۶ سویه باکتری کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده، ۵ جدایه (۸۳/۳۳٪) در ارتباط با ژن *netB* مثبت و تنها یک جدایه منفی بود (شکل ۲). در ارتباط با حضور ژن *tpeL* نیز از میان ۶ سویه ی باکتری کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه های بال، گردن، کبد و سنگدان مرغ، ۳ جدایه (۵۰٪) مثبت و ۳ جدایه منفی بود (شکل ۳).

شکل ۲: الکتروفورز محصولات حاصل از Single PCR جدایه‌های کلستریدیوم پرفرینجنس بر روی ژل آگارز ۱/۵٪ در ارتباط با ژن *netB*. M: مارکر مولکولی ۱۰۰bp؛ C+: سویه کلستریدیوم پرفرینجنس JRMTK01 واجد ژن *netB*؛ C-: کنترل منفی (فاقد DNA ژنومی)؛ ۱ و ۲: جدایه های کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه های بال؛ ۳: جدایه‌ی کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه ی گردن؛ ۴ و ۵: جدایه های کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه های کبد.

شکل ۳: الکتروفورز محصولات حاصل از Single PCR جدایه های کلستریدیوم پرفرینجنس بر روی ژل آگارز ۱/۵٪ در ارتباط با ژن *tpeL*. M: مارکر مولکولی ۱۰۰bp؛ C+: سویه کلستریدیوم پرفرینجنس JRMTK01 واجد ژن *tpeL*؛ C-: کنترل منفی (فاقد DNA ژنومی)؛ ۱ و ۲: جدایه های کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه های بال؛ ۳: جدایه‌ی کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه ی گردن؛ ۴ و ۵: جدایه های کلستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه های کبد.

یافته ها

در این مطالعه تعداد ۶ سویه (۳/۳۳٪) کلستریدیوم پرفرینجنس از مجموع ۱۸۰ نمونه قطعات بسته بندی شده مرغ گوشتی جداسازی گردید. هر بافت مورد بررسی در این تحقیق به یک پرند تعلق داشت. کلیه جدایه ها از میان ۴ ژن مسئول تولید توکسین‌های اصلی فقط از بابت ژن های *cpa* و *cpb* مثبت بودند و سایر ژن‌های اصلی (*etx* و *itxA*) در آن‌ها یافت نگردید (شکل ۱ و جدول ۴). بنابراین تمامی جدایه ها به تیپ C

بحث

می باشد به طوری که در طی ۱۰ سال اخیر هیچ گونه گزارشی در مورد این نوع مسمومیت غذایی داده نشده است. حدود چندسال پس از جنگ جهانی دوم یک شیوع بسیار شدید مسمومیت غذایی در اروپا اتفاق افتاد که عامل آن کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ C بود. مسمومیت غذایی با کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ C بسیار خطرناک می باشد. به طوری که حتی اگر درمان صورت بگیرد ۱۵٪-۲۵٪ احتمال مرگ و میر وجود دارد (۲).

امروزه برای تعیین تیپ جدایه‌های مختلف باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس از روش مولکولی Multiplex PCR به جای روش سنتی خنثی‌سازی سرم در موش یا خوکچه‌ی هندی استفاده می شود که روشی راحت و قابل اطمینان می باشد. برخی از سویه‌ها با روش قدیمی قابلیت تایپینگ ندارند و یا میزان تولید توکسین آن‌ها به آن اندازه نمی باشد که بتوان با خنثی سازی سرم مشخص نمود. از طرفی باید در نظر داشت که در روش مولکولی، تنها حضور ژن‌های مولد توکسین مورد بررسی قرار می گیرد و توانایی تولید توکسین مشخص نمی باشد. مطالعه‌ی حاضر اولین مطالعه در ایران است که به بررسی میزان آلودگی فراورده‌های مرغ به باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس با استفاده از روش‌های کشت آزمایشگاهی، Multiplex PCR (برای تشخیص ژن‌های *cpa*, *cpb*, *cpe*, *atxA*, *etx*, *cpb2* و *cpb*) و Single PCR (برای ژن‌های *netB* و *tpeL*) می پردازد. Songer و Meer (۱۹۹۷) در مطالعه‌ی این که بر روی ۸۸ جدایه کلاستریدیوم پرفرینجنس از طریق مقایسه‌ی فنوتیپ به روش خنثی سازی سرم و ژنوتیپ به روش Multiplex PCR، انجام دادند نشان دادند که ۹۹٪ بین فنوتیپ و ژنوتیپ جدایه‌ها ارتباط وجود دارد. یعنی در ارتباط با ژن‌های اصلی ۹۹٪ حضور ژن با تولید توکسین همراه خواهد بود (۱۶). البته روش‌های مولکولی دیگری نیز علاوه بر Multiplex PCR برای تعیین ژنوتیپ جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس به کار گرفته شده است؛ اما روش Multiplex PCR بسیار کاربردی و قابل انجام در اکثر آزمایشگاه‌های تشخیصی می باشد. Al-Khalidi و همکاران (۲۰۰۴) از Real-time Multiplex PCR برای جداسازی سریع و تعیین تیپ جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس موجود در مدفوع گاوهای شیری استفاده نمودند (۱۷).

در سال‌های اخیر مطالعات زیادی در رابطه با جداسازی، تعیین تیپ مولکولی، بررسی ژن‌های مختلف کلاستریدیوم پرفرینجنس در موارد ابتلای طیور با بیماری انتزیت نکروتیک انجام شده است؛ اما در ارتباط با جداسازی و تعیین تیپ مولکولی کلاستریدیوم پرفرینجنس موجود در مواد غذایی و فراورده‌های غذایی طیور، مطالعات بسیار محدودی انجام شده است.

تیپ‌های مختلف باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس، باعث ایجاد بیماری‌های مختلف در انسان و حیوانات می شود. یکی از بیماری‌های مهمی که باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس در انسان ایجاد می کند، مسمومیت غذایی می باشد که امروزه توجه ویژه‌ای به آن در سطح جهان می شود. سالیانه عده‌ی بسیار زیادی از انسان‌ها در سراسر جهان دچار مسمومیت غذایی می شوند که یکی از علل مهم آن مسمومیت غذایی با باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس می باشد. در سال‌های اخیر آمار بسیار متفاوتی در مورد شیوع مسمومیت غذایی با باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس در کشورهای مختلف وجود دارد، اما متأسفانه هیچ گونه آماری در مورد مسمومیت غذایی این باکتری و میزان رخداد آن در ایران، وجود ندارد. دلایل مختلفی در مورد عدم وجود آمار دقیق مسمومیت غذایی با باکتری کلاستریدیوم پرفرینجنس وجود دارد که از آن جمله می توان به عدم ثبت اطلاعات کافی در مورد بیماران مراجعه کننده به بیمارستان‌ها با علائم مسمومیت غذایی، عدم پیگیری بهبود یا عدم بهبود علائم مسمومیت غذایی در بیماران پس از مراجعه، عدم تحقیقات و مطالعات کافی در مورد انواع مسمومیت‌های غذایی و نحوه‌ی ایجاد آن‌ها در ایران اشاره کرد. مهم‌ترین دلیلی که می توان در مورد عدم تحقیقات لازم در مورد کلاستریدیوم پرفرینجنس و مسمومیت‌های غذایی ناشی از آن نام برد، در مورد کشت باکتری می باشد.

Granum و Brynstad (۲۰۰۲) طی مطالعه‌ای به بررسی نحوه‌ی ایجاد مسمومیت غذایی توسط کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ A و C پرداختند. مسمومیت غذایی ایجاد شده توسط کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ A در اغلب نقاط دنیا بسیار شایع می باشد؛ اما این نوع مسمومیت غذایی اغلب پس از ۲۴ ساعت خود به خود بهبود پیدا می کند. مسمومیت غذایی با کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ C بسیار محدود اما کشنده

بیماری‌زایی کلاستریدیوم پرفرینجنس نقش اساسی دارد و به عنوان عامل اصلی در روند بیماری‌زایی آنتریت نکروتیک معرفی گردید (۱۹). نقش احتمالی ژن‌های *netB* و *tpeL* در ایجاد مسمومیت غذایی مرتبط با کلاستریدیوم پرفرینجنس بایستی مورد تحقیق قرار گیرد. Keyburn و همکاران (۲۰۰۸)، در مطالعه‌ای سویه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از مرغان مبتلا به آنتریت نکروتیک را از بابت حضور ژن *netB* مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که ژن *netB* در ۷۷٪ این جدایه‌ها وجود دارد (۸). نتایج این مطالعه با مطالعه Keyburn و همکاران (۲۰۱۰) که نشان دادند ۷۰٪ جدایه‌های مربوط به گله‌های بیمار و ۳/۶٪ از جدایه‌های مربوط به گله‌های سالم واجد ژن *netB* بودند، مطابقت داشت.

مطالعات مختلفی (۲۳-۲۱، ۱۰) که بر روی سویه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از مرغان سالم و مرغان مبتلا به آنتریت نکروتیک انجام شده، نشان داده که ژن *netB* تنها در جدایه‌های مبتلا به آنتریت نکروتیک وجود دارد و در جدایه‌های بدست آمده از مرغان سالم این ژن ردیابی نشده است. این موضوع نشان می‌دهد که حضور این ژن در بروز بیماری آنتریت نکروتیک در طیور نقش مهم و اساسی دارد. با این وجود Abildgaard و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای متفاوت، نشان دادند که تنها ۵۰٪ جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از طیور مبتلا به آنتریت نکروتیک و ۶۰٪ جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از مرغان سالم واجد ژن *netB* می‌باشند. این مطالعه تنها گزارشی است که در آن درصد حضور ژن *netB* در جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از مرغان سالم بالاتر از درصد حضور این ژن در جدایه‌های اخذ شده از مرغان مبتلا به آنتریت نکروتیک می‌باشد (۲۰).

Coursodon و همکاران (۲۰۱۲) در مطالعه‌ای گروه‌های مختلف از مرغان مبتلا به آنتریت نکروتیک را مورد بررسی قرار دادند. جدایه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس بدست آمده از نمونه‌های روده، نشان داد که ژن *tpeL* باعث گسترش شدید بیماری آنتریت نکروتیک و افزایش میزان ضایعات ماکروسکوپی، میکروسکوپی و علائم درمانگاهی این بیماری می‌شود (۱۵). اگرچه در این مطالعه نشان داده شد که ژن *tpeL* باعث افزایش ضایعات ایجاد شده در بیماری آنتریت نکروتیک در طیور می‌شود؛ ولی هنوز نقش ژن *tpeL* در روند ایجاد بیماری به خوبی مشخص نشده است. البته گزارش دیگری نقش توکسین *cpb* را و به ویژه

در مطالعه حاضر کلیه سویه‌های کلاستریدیوم پرفرینجنس جدا شده از نمونه‌های قطعات بسته بندی شده مرغ گوشتی با استفاده از روش Multiplex PCR به عنوان کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ C تشخیص داده شدند. همچنین آزمایشات جداگانه Single PCR برای ژن‌های *netB* و *tpeL* انجام شد که در ۸۸/۳۳٪ جدایه‌ها ژن *netB* و در ۵۰٪ جدایه‌ها ژن *tpeL* شناسایی گردید. در مطالعه‌ای مشابه که توسط Nowell و همکاران (۲۰۱۰)، انجام شد تعداد ۶۴ عدد بال و پای مرغ به صورت تازه و تصادفی جمع‌آوری گردید. پس از جداسازی باکتری، آزمایش PCR به طور جداگانه برای هر یک از ژن‌های *cpa*، *cpb2*، *cpe*، *netB* و *tpeL* انجام شد. از مجموع ۶۴ نمونه‌ی مورد بررسی در این مطالعه، از ۴۲ نمونه (۶۶٪) کلاستریدیوم پرفرینجنس جداسازی شد. در هیچ یک از این جدایه‌ها ژن *cpe* یافت نشد. در این مطالعه ژن *netB* در ۲۱٪ و ژن *tpeL* در ۱/۶٪ جدایه‌ها شناسایی شد. در ۵۱٪ از جدایه‌ها، ژن *cpb2* تشخیص داده شد (۱۸). مطالعه حاضر از چند جهت با مطالعه‌ی Nowell و همکاران (۲۰۱۰) متفاوت می‌باشد. اولاً این که در مطالعه ایشان تنها حضور ژن *cpa* در آزمایش PCR، جهت تشخیص کلاستریدیوم پرفرینجنس مورد بررسی قرار گرفت و حضور سایر ژن‌های *itxA*، *cpb* و *etx* برای تعیین نوع کلاستریدیوم پرفرینجنس در جدایه‌ها مورد بررسی قرار نگرفت. در حالی که در مطالعه‌ی حاضر حضور ژن‌های *cpa*، *cpb*، *itxA* و *etx* مورد مطالعه قرار گرفت که در نهایت تمام جدایه‌های بدست آمده دارای ژن *cpa* و *cpb* بودند و به عنوان کلاستریدیوم پرفرینجنس تیپ C شناخته شدند. علاوه بر این در مطالعه‌ی Nowell و همکاران (۲۰۱۰) علاوه بر نمونه‌های تازه تعداد ۲۴ نمونه نیز به صورت منجمد جمع‌آوری گردید که از ۱۶ نمونه (۶۷٪) کلاستریدیوم پرفرینجنس جداسازی شد و نتایج حاصل با یکدیگر مقایسه گردید.

در سال‌های اخیر دو توکسین جدید به نام‌های *netB* و *tpeL* کشف گردیده که مطالعات بسیاری در رابطه با جداسازی این دو توکسین از طیور و نقش آن‌ها در ایجاد بیماری آنتریت نکروتیک انجام شده است (۱۵، ۱۹، ۲۰)؛ اما مطالعه‌ای در مورد نقش این دو توکسین در ایجاد مسمومیت غذایی با کلاستریدیوم پرفرینجنس انجام نشده است. تا مدت‌ها این گونه تصور می‌شد که عامل اصلی ایجاد بیماری آنتریت نکروتیک در طیور توکسین آلفا می‌باشد؛ اما پس از شناسایی ژن *netB* مشخص گردید که این ژن در ایجاد

بوده و از حساسیت کمتری برخوردار می باشد، روش Multiplex PCR می تواند به عنوان یک روش مناسب و قابل اطمینان برای تعیین تیپ کلستریدیوم پرفرینجنس باشد.

تقدیر و تشکر

نویسندگان بر خود لازم می دانند از آقایان دکتر بهرام شجاع دوست و دکتر علی طلوع زرین بدلیل در اختیار قراردادن سویه های استاندارد و آقای علی کارگر و سرکار خانم خواجه نصیری، کارشناسان آزمایشگاه بدلیل کمک های بی دریغ در اجرای این تحقیق و معاونت پژوهشی دانشگاه فردوسی مشهد بدلیل تامین هزینه های اجرای این تحقیق به شماره ۲۲۱۲۵ قدرانی و تشکر نمایند.

تعارض منافع

بین نویسندگان هیچ گونه تعارض منافی وجود ندارد.

در تیپ C در ایجاد بیماری بسیار موثرتر نسبت به سایر توکسین ها معرفی کرده است. با توجه به اینکه کلیه ی جدایه های بدست آمده در مطالعه ی ما از نوع تیپ C کلستریدیوم پرفرینجنس می باشد، انتقال این ژن به انسان از طریق فرآورده های طیور محتمل به نظر می رسد.

با توجه به نتایج بدست آمده می توان نتیجه گرفت که آلودگی مرغ و فرآورده های آن با کلستریدیوم پرفرینجنس طی کشتار و یا فرآوری و عدم نگهداری مناسب می تواند به انسان منتقل شده و باعث ایجاد مسمومیت غذایی در انسان شود. مسمومیت های غذایی ناشی از تیپ C کلستریدیوم پرفرینجنس در انسان بسیار کشنده تر از تیپ A آن می باشد. همچنین امکان انتقال ژن *netB* از طیور به انسان وجود دارد. بنابراین رعایت موارد بهداشتی در حین کشتار و بسته بندی مناسب مرغ و فرآورده های آن بسیار حائز اهمیت می باشد. از طرفی با توجه به اینکه روش های روتین آزمایشگاهی بسیار پرهزینه و وقت گیر

References

1. Songer JG. Clostridial enteric diseases of domestic animals. Clin Microbiol Rev 1996; 9: 216-234.
2. Brynestad S, Granum PE., Clostridium perfringens and foodborne infections. Int J Food Microbiol. 2002; 74: 195-202.
3. Poursoltani M, Razmyar J, Mohsenzadeh M, Peighambari M. Isolation and antibiotic susceptibility testing of *Clostridium perfringens* isolated from packaged wing, neck, liver and gizzard of broilers in retail stores of Northeastern of Iran. Iranian J Med. Microbiol. 2013; 7(1): 35-39.
4. Slavic D, Boerlin P, Fabri M, Klotins KC, Zoethout JK, Weir PE, Bateman D. Antimicrobial susceptibility of *Clostridium perfringens* isolates of bovine, chicken, porcine, and turkey origin from Ontario. Can J Vet Res. 2011;75:89-97.
5. Engstrom BE, Former C, Lindberg A, Saarinen E, Baverud V, Gunnarsson A. Molecular typing of isolates of *Clostridium perfringens* from healthy and diseased poultry. Vet Microbiol 2003; 94(3): 225-235.
6. Van Immerseel F, De Buck J, Dammans F, Huyghebaert G, Hesebrouck F, Ducatelle R, *Clostridium perfringens* in poultry; an emerging threat for animal and public health. Avian Pathol. 2004; 33: 537-549.
7. Waters M, Sovoie A, Garmory HS, Buesched D, Popoff MR, Songer G, Titball RH, MacClane BA, Sarker MR. Genotyping and phenotyping of beta 2-toxigenic *Clostridium perfringens* fecal isolates associated with gastrointestinal diseases in piglets. J Clin Microbiol. 2003; 41: 3584-3591.
8. Keyburn A L, Boyce JD, Vaz P, Bannam TL, Ford ME, Parker D, Di Rubbo A, Rood JI, Moore RJ. NetB, a new toxin that is associated with avian necrotic enteritis caused by *Clostridium perfringens*. PLoS Pathog. 2008; 4(2): e26.
9. Keyburn AL, Yan XX, Bannam TL, Van Immerseel F, Rood JI, Moore RJ. Association between avian necrotic enteritis and *Clostridium perfringens* strains expressing NetB toxin. Vet Res 2010; 41(2): 21
10. Martin TG, Smyth JA. Prevalence of *netB* among some clinical isolates of *Clostridium perfringens* from animals in the United States. Vet Microbiol 2009. 136(1-2): 202-205.
11. Amimoto K, Noro T, Oishi E Shimizu M. A novel toxin homologous to large clostridial cytotoxins found in culture supernatant of *Clostridium perfringens* type C. Microbiology. 2007; 153(4): 1198-1206.
12. Nagahama M, Ohkubo A, Oda M, Kobayashi K, Amimoto K, Miyamoto K, Sakurai J. *Clostridium perfringens* TpeL Glycosylates the Rac and Ras Subfamily Proteins. Infect Immun 2011, 79(2):905-910.
13. Food and Drug Administration. Bacteriologic analytical manual, Association of Official Analytical Chemists International, Gaithersburg, Md. 2001.
14. Uzal FA, Songer JG. Diagnosis of *Clostridium perfringens* intestinal infections in sheep and goats. J Vet Diagn Invest. 2008; 20: 253-265.
15. Coursodon CF, Glock RD, Moore KL, Cooper KK, Songer JG., TpeL-producing strains of *Clostridium perfringens* type A are highly virulent for broiler chicks. Anaerobe. 2012; 18: 117-121.

16. Meer RR, Songer JG. Multiplex polymerase chain reaction assay for genotyping *Clostridium perfringens*. Am J Vet Res 1997; 58: 702-705.
17. Al-Khaldi SF, Myers KM, Rasooly A, Chizhikov V. Genotyping of *Clostridium perfringens* toxins using multiple oligonucleotide microarray hybridization. Mol Cell Probes 2004; 18: 359-367.
18. Nowell VJ, Poppe C, Parreira VR, Jiang YF, Reid-Smit Rh, & Prescott JF., *Clostridium perfringens* in retail chicken. Anaerobe 2010; 16: 314-315.
19. Chalmers G, Bruce HL, Hunter DB, Parreira VR, Kulkarni RR, Jiang YF, Prescott JF, Boerlin P. Multilocus sequence typing analysis of *Clostridium perfringens* isolates from necrotic enteritis outbreaks in broiler chicken populations. J Clin Microbiol 2008; 46: 3957-3964.
20. Abildgaard L, Sondergaard TE, Engberg RM, Schramm A Hojberg O., In vitro production of necrotic enteritis toxin B, NetB, by netB-positive and netB-negative *Clostridium perfringens* originating from healthy and diseased broiler chickens. Vet Microbiol 2010; 144: 231-235.
21. Johansson A, Aspan A, Kaldhusdal M, Engstrom BE. Genetic diversity and prevalence of netB in *Clostridium perfringens* isolated from a broiler flock affected by mild necrotic enteritis. Vet Microbiol 2010; 144(1-2): 87-92.
22. Keyburn AL, Portela RW, Sproat K, Ford ME, Bannam TL, Yan X, Rood JI, Moore RJ. Vaccination with recombinant netB toxin partially protects broiler chickens from necrotic enteritis. Vet Res 2013; 44(1): 54.
23. Leppe D, Gong J, Songer JG, Boerlin P, Parreira VR, Prescott JF. Identification of accessory genome regions in poultry *Clostridium perfringens* isolates carrying the netB plasmid. J Bacteriol 2013; 195(6): 1152-1166.